

Ik kwam er lestmaal over bergen en dalen

matig

1. Ik___ kwam er lest - maal o - ver ber - gen en da - len en ik
2. "Ik___ wil nu met u___ niet rei - zen of spe - len en ik
3. Het werd noen, het werd a - vond, het maan - tje scheen kla - re en ik
4. Och,___ nach - te - gaal - tje, zoet vo - gel - tje klei - ne, och gij
5. De___ vui - le com - mae - ren zij klap - pen zo ve - le. Zij___
6. Wat een gro - te - re___ droef - heid zou ooit kun - nen we - zen, als___

zag er van ver - re mijn zoe - te - lief staan: en ik
wil nu met u niet uit wan - de - len gaan. Maar komt
nam er mijn schoon zoe - te - lief bij haar hand en ik
zingt er, gij klinkt er zo me - nig half jaar, maar ik
klap - pen en snap - pen van ie - der - een kwaad. 't Wa - re
lief - de te dra - gen en ge - ne troost? Als ik

vroeg of zij met mij wou rei - zen of spe - len en of
t'a - vond, schoon lief! En als 't maan - tje schijnt kla - re dan zult
leid - de haar on - der een lin - de - boom groe - ne, waar het
ho - pe, gij zult er in 't kor - te nog treu - ren, als dees
be - ter, dat elk in zijn hof - ke ging wie - den om te
was met mijn zoe - te - lief on - der de aar - de, van com -

dat zij met mij___ wou uit wan - de - len gaan.
gij, mijn schoon lief,___ van mij ant - woord ont - vaân."
nach - te - gaal - tje zo lie - fe - lijk zang.
fier jon - ge maagd van___ lief - de gaat zwaar.
we - ten wat daar voor on - kruid al staat.
me - ren haar ton - gen zou ik haast zijn ver - loost.

Ik kwam er lestmaal over bergen en dalen

matig

mäßig

1

Ik kwam er lestmaal
over bergen en dalen
en ik zag er
van verre
mijn zoetelief staan:
en ik vroeg
of zij met mij
wou reizen of spelen
en of dat zij met mij
wou uit wandelen gaan.

Ich kam neulich
über Berge und Täler,
und ich sah da
von weitem
mein Feinslieb stehen,
und ich fragte,
ob sie mit mir
reisen oder spielen wolle,
und ob sie mit mir
[hinaus] spazieren gehen wolle.

2

“Ik wil nu met u
niet reizen of spelen
en ik wil nu met u
niet uit wandelen gaan.
Maar komt t’avond,
schoon lief!
En als ’t maantje (*dim.*)
schijnt klare,
dan zult gij,
mijn schoon lief,
van mij antwoord ontvaân.”

„Ich will [nun] mit dir
nicht reisen oder spielen,
und ich will [nun] mit dir
nicht [hinaus] spazieren gehen.
Aber komm am Abend,
Herzallerliebster!
Und wenn der Mond
scheint hell,
dann wirst du,
mein Herzallerliebster,
von mir Antwort erhalten.“

3

Het werd noen,
het werd avond,
het maantje scheen klare
en ik nam er
mijn schoon zoetelief
bij haar hand

en ik leidde haar onder
een lindeboom groene,
waar het nachtegaaltje (*dim.*)
zo liefelijk zang.

Es wurde Mittag,
es wurde Abend,
der Mond schien hell,
und [da] nahm ich
mein schönes Feinslieb
bei der Hand,
(*wörtl.:* bei ihrer Hand)
und ich führte sie unter
einen grünen Lindenbaum,
wo die Nachtigall
so lieblich sang.

4

Och, nachtegaaltje,
zoet vogeltje (*dim.*)
och gij zingt er,
gij klinkt er
zo menig half jaar,
maar ik hope,
gij zult er
in 't korte nog treuren,
als dees fier jonge maagd
van liefde gaat zwaar.

Ach, Nachtigall,
kleiner süßer Vogel,
ach, du singst,
du klingst
so manch halbes Jahr,
aber ich hoffe,
du wirst
in Kürze [noch] trauern,
wenn diese stolze junge Maid
von Liebe geht schwer.

5

De vuile commeren
zij klappen zo vele.
Zij klappen en snappen
van iedereen kwaad.
't Ware beter,
dat elk in zijn hofke (*dim.*)
ging wieden
om te weten
wat daar voor onkruid
al staat.

Die ekligen Klatschbasen,
sie klatschen so viel.
Sie klatschen und schnattern
über jedermann Böses.
Es wäre besser,
dass jeder in seinen Garten
jäten ginge,
um zu wissen
was dort für Unkraut
schon steht.

6

Wat een grotere droefheid
zou ooit kunnen wezen,
als liefde te dragen
en gene troost?
Als ik was
met mijn zoetelief
onder de aarde,
van commeren haar tongen
zou ik haast zijn verloost!

Was für [eine] größere Traurigkeit
könnte es je geben,
als Liebe zu tragen
und keinen Trost?
Wenn ich wäre
mit meinem Feinslieb
unter der Erde,
von der Klatschbasen Zungen
wäre ich bald erlöst.